

Nr 316.

Av herr Olovson i Västerås m. fl., om ökning av antalet ordinarie tillsyningsmän vid tullverkets lokalförvaltning.

Ehuru Västerås redan före djuphamns- och kraftverkskajernas tillkomst hade avsevärt livligare sjöfart än Örebro och Eskilstuna och ävenledes mycket större nederlags- och transitrörelse än sistnämnda tullplats, var likväl den ordinarie bevakningspersonalen mindre till antalet i Västerås än vid tullkamrarna i Örebro och Eskilstuna, nämligen en tulluppsyningsman och en tillsyningsman mot tvenne uppsyningsmän och en tillsyningsman i Örebro och en uppsyningsman och två tillsyningsmän i Eskilstuna. Redan då 1923 års »normalstat» för tullverket uppgjordes — vid en tid, som särskilt för Västmanlands läns vidkommande utmärktes av ovanligt ringa livaktighet i handel och industri — var den Västerås tullkammare tilldelade bevakningsstyrkan otillräcklig.

I ännu mycket högre grad har detta givetvis blivit fallet, sedan ovan nämnda hamnanläggningar kommit till stånd, vilka givit staden ett vidsträckt och svårövertakat hamnområde samt dragit till sig en med varje år ökad införsel från utrikes ort. Även den direkta importen till övriga hamnar inom Västerås tulldistrikt, främst Köping, har avsevärt tilltagit, sedan den ombyggda Södertälje kanal öppnat Mälaren för större fartyg.

Det stegrade kravet på tullbevakning — framhävt bl. a. genom det under de sista åren starkt ökade antalet beivrade smugglingsförseelser — tillgodoses för närvarande nödtorftigt genom användning av ett efter trafikens skiftningar växlande antal extra tullvakter, ofta upp till åtta på en gång. Denna anordning ville man gärna betrakta som en tillfällig nödfallsutväg, men det förefaller, som om utsikten till att — i enlighet med Västerås tullkammarers framställning till generaltullstyrelsen — få nödigt antal *ordinarie* tjänstemän för tullbevakningen inom Västerås hamn och tulldistrikt, vilket omfattar hela Västmanlands län, skulle vara ganska ringa.

Enligt vad vi gjort oss förvissade om, äro åtminstone tre nya tjänster, vilka alla — med hänsyn till de göromål, varför de voro avsedda — borde vara i lägst tillsyningsmans grad, oundgängligen nödvändiga både med hänsyn till bevakningstjänstens effektivitet och skäligt aktgivande på personalens intressen.

I statsverkspropositionen föreslås, att antalet ordinarie tillsyningsmän vid tullverket skall ökas med 50. Enligt vad vi erfarit lär det icke kunna beräknas, att behovet av tillsyningsmän i Västerås skall kunna bliva fyllt

genom denna utökning. Möjligen en av de nya tillsyningsmännen skulle kunna komma att tillföras tullkammaren i Västerås.

Då sålunda starka skäl tala för en sådan utökning av antalet ordinarie tillsyningsmän, att därav minst tre sådana kunna tillföras tullkammaren i Västerås, få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, sjunde huvudtiteln, lokaltullförvaltningen, besluta utöka antalet ordinarie tillsyningsmannatjänster med 52 från nuvarande 773 till 825, och

att vederbörande utskott måtte föreslå den höjning av anslaget å tullstaten för avlöningar till ordinarie tjänstemän, som kan bliva erforderlig i anledning av det av oss framställda yrkandet.

Stockholm den 21 januari 1930.

Emil Olovson,
Västerås.

Viktor Larsson.

Anton Eklund.
